

можна навчитися аналізувати причини неусвідомленої іноді внутрішньої невдоволеності предметом або комплексом предметів, предметним середовищем. Адже причина невдоволеності може критися навіть не у формі одиничного предмета, а у невдалому його поєднанні з іншими предметами, тлом або непорівнянності його з навколишнім простором. Можливо, помилка криється у невдало прийнятій, недоречній гамі? Можливо, ці самі предмети повинні сприйматися в іншій послідовності?

Уміння аналізувати свої неусвідомлені відчуття – уже більш високий рівень естетичного пізнання предметного середовища. Людина повинна визначити своє особисте ставлення до предметного світу, пізнати свої нахили, свою міру щодо величини простору, напруженості конструктивних поєднань, роду матеріалу, колірної гами, гармонії.

Коли людину цілком інстинктивно тягне до красивого і відвертає від некрасивого, то кажуть, що в неї «добрий смак». І хоч це вже само по собі є ознакою внутрішньої культури людини, головне полягає в іншому: треба вміти об'єктивно аналізувати свої відчуття і давати їм оцінку.

Ну а як же практично реалізується ця свідомо набута культура? У чому вона виражається і чим збагачує духовний світ сучасної людини? Життя на це запитання дає недвозначну відповідь.

Порівняно з естетично нерозвиненими людьми (хай навіть і такими, що мають неабиякі знання у якійсь вузькій галузі), людина, яка засвоїла закони пластичних видів мистецтва, у тому числі й дизайну, вміє охопити думкою суть і форму предметного середовища, має низку незаперечних переваг:

1) у відборі кращих речей та їх поєднанні. Вибір уже сам по собі потребує певної підготовки, знань, чуття;

2) у виготовленні речей, хоч це звучить начебто парадоксально і в наш час є швидше винятком із правила. Мовляв, вручну так не зробити, як це може виконати машина. Однак поштовх до виготовлення речей – це внутрішня, властива більшості естетично розвинених людей потреба створювати для себе художньо неповторні предмети. Ще більше до цього спонукає масовість і знеособленість промислової продукції;

3) у створенні предметного середовища. Організацією своєї квартири кожен займається за своїм розумінням – фарбує або обклеює шпалерами стіни, підбирає і розставляє меблі, розвішує на стінах картини. Тут великий простір для організованого дизайну.

Школа також наш дім. Там також є до чого докласти свої сили. Можна перетворити казенні стіни навчальних класів і гурткових кімнат у радіючі око інтер'єри. Що коли створити гурток «юних дизайнерів» і попрацювати над естетизацією своєї школи [1]?

Предметне середовище, як ми це знаємо, є й за межами нашого житла: це й спортивні майданчики, і двір біля житлового будинку, і багато-багато іншого, з чим ми стикаємося під час навчання, відпочинку або роботи. Поки «благоустроєм» цих територій займаються, як правило, стихійно, не пробуючи внести якийсь естетичний момент. До такої діяльності найчастіше ставляться з позиції користі, зручності, зважаючи на раціональність і здоровий глузд. Для прикрашання території, як правило, служать квіткові клумби, розчищені, посипані піском доріжки та добротне пофарбування стін і огорожі – цим здебільшого й обмежуються.

Висновок. Якихось готових рецептів для втілення в життя усього того, про що тут йшлося, немає і бути не може – це суперечило б самому принципіві дизайну. Ми можемо тільки допомогти деякими методичними порадами, розглядаючи найхарактерніші приклади і даючи ті чи інші рекомендації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гервас О. Формування знань з основ дизайну в майбутніх учителів трудового навчання. Трудова підготовка в закладах освіти. 2004, №1. – С. 26-29.
2. Соловьева В. В., Тхагапсоев Х. Г., Черенков П. С., Деятельность дизайнера в современных условиях. – Нальчик, 1997, – 32 с.

Антонюк А.

Науковий керівник – доц.. Струганець Б. В

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Вступ. Розвиток програмно-технічних засобів створення, збереження й обробки інформації у світі дедалі швидше змінює орієнтації сучасного суспільства. Вхідження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у різні сфери діяльності людини не оминає й галузь освіти. Саме тому використання інформаційно-комунікаційних технологій у системі навчання набуває актуальності так, як якісне викладання дисциплін не може здійснюватися без використання засобів і можливостей, які надають комп'ютерні технології та Інтернет.

Постановка проблеми. Метою статті є розкриття проблемних аспектів щодо використання інформаційно-комунікаційних технологій на уроках трудового навчання.

Виклад основного матеріалу. Одним з головних пріоритетів і цінностей в нашій країні завжди вважалося отримання якісної освіти. В даний час спостерігається широкий потенціал людських можливостей і бажань. Так, освіта не стоїть на місці, а модернізує свої досягнення, орієнтуючись на особистісний підхід у

процесі навчальної діяльності. Інноваційні технології в освіті стають цілком буденною частиною навчального процесу.[4]

Стів Джобс говорив, що інновація відрізняє лідера від наздоганяючого. Ця фраза може стати своєрідним девізом, під яким Україна вступила на шлях інновацій і вони стали основною ідеєю розвитку країни.[3]

Завдяки ухваленню закону «Про освіту», Україна зможе провести глибоку освітню реформу, яка підвищить якість освіти та конкурентоспроможність молодого покоління на ринку праці, а також забезпечить гідне життя всім громадянам. В умовах вирішення цих стратегічних завдань найважливішими якостями особистості стають ініціативність, здатність творчо мислити і знаходити нестандартні рішення, вміння вибрати професійний шлях, готовність навчатися протягом усього життя.

У 2018 року відбудеться старт "Нової української школи". Зокрема, на забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти місцевим бюджетам виділяється субвенція з держбюджету в розмірі 1,37 млрд грн.[2]

Ці кошти повинні бути скеровані на вирішення проблем, які стоять перед нашою системою освіти. А саме: погано розвинений педагогічний потенціал, не належну підтримку талановитих дітей і заходів, що стимулюють подальшу самореалізацію дитини, недостатньо розвинену шкільну інфраструктуру, забезпечення здоров'я і безпеки учня. Для зміни ситуації, що склалася, нам необхідні чітко розроблені і адаптовані до нашої країни інновації.

Зараз у багатьох на слуху такі поняття як: «інтерактивні технології та методи», «інновації», «мультимедійні навчальні матеріали» і багато інших. Слова, на перший погляд, складні і незвідані, але з іншого боку мають схожий зміст, так як вони пов'язані з оснащенням навчальних закладів інформаційними ресурсами та комп'ютерною технікою.

Щодо використання інформаційних технологій в трудовому навчанні, варто зазначити, що їх застосування значно полегшить навчальний процес. Інформаційно-комунікаційні технології спрямовані на те, щоб дати якомога більше інформації за допомогою цифрових навчальних засобів.[4]

За допомогою комп'ютера, як засобу навчання, можна реалізувати програмоване і проблемне навчання. Комп'ютер учитель використовує для навчального моделювання науково-технічних об'єктів і процесів. Використання комп'ютера в процесі навчання сприяє також підвищенню інтересу й загальної мотивації навчання завдяки новим формам роботи і причетності до пріоритетного напрямку науково-технічного прогресу; активізації навчання завдяки використанню привабливих і швидкозмінних форм подання інформації, змагання учнів з машиною та самих із собою, прагненню отримати вищу оцінку; індивідуалізації навчання – кожен працює в режимі, який його задовольняє; розширенню інформаційного і тестового «репертуарів», доступу учнів до «банків інформації», можливості оперативно отримувати необхідні дані в достатньому обсязі; об'єктивності перевірки й оцінювання знань, умінь і навичок учнів.

Застосування інформаційних технологій дає змогу скоротити час на вивчення теми, підвищити рівень сприйняття і розуміння учнями матеріалу. Позитивний результат гарантовано, адже молодь до комп'ютерів ставиться дуже доброзичливо, вона їх любить, їм довіряє, навіть їх обожає. І треба розумно використати це ставлення школярів до комп'ютера при плануванні навчального процесу.[1]

Недоліків у комп'ютерного навчання не менше, ніж переваг. Відмовлятися від комп'ютера в навчанні не можна, але не можна і зловживати комп'ютеризацією. Потрібно виробити критерії корисності використання комп'ютерів на уроці для кожної вікової групи по окремих темах. Зрозуміло, що та чи інша комп'ютерна технологія потрібна, якщо вона дозволяє отримати такі результати навчання, які не можна отримати без її використання.

Також слід зазначити, що сьогоднішній світ дуже комп'ютеризований, тобто комп'ютер використовується майже у всіх процесах. На сьогодні існує безліч верстатів якими управляє комп'ютер, тобто втручання людини у виготовлення виробу чи продукції зменшується до мінімуму. Існують цілі заводи в яких використовуються такі верстати або цілі автоматизовані лінії, якими управляє кілька чоловік. Скажімо так, якщо раніше потрібно було на кожну операцію по одній людині, то зараз одна людина може слідувати за автоматизованою лінією, в якій включено від 5 до 10 операцій, або керувати верстатом із числовим програмним управлінням по виготовленню певної деталі, на виготовлення якої затрачено значно менше часу, ніж раніше. Але постає проблема – де знайти людину яка буде знати і вміти контролювати ті чи інші процеси, не кажучи вже про людей які пишуть програми для цих верстатів, чи ремонтують їх. Так, цю інформацію люди вивчають у професійно-технічних або вищих навчальних закладах. Проте, підготовку фахівців даного напрямку варто розпочинати ще у шкільному віці.

Для цього потрібно залучати дітей до вивчення та використання комп'ютера на уроках трудового навчання. Школа сьогодні має можливість придбати відповідну комп'ютерну техніку.

Сам процес написання програми більше стосуватиметься інформатики, але знання з трудового навчання не відходять на задній план. Також потрібно вивчати будову верстата, характеристики деталей, причини поломок та способи їх усунення – це саме той матеріал, який повинен вивчатись на уроках трудового. Ну і звісно ж сам процес виготовлення виробу також має здійснюватися на уроках трудового навчання.

Висновок

Отже, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій забезпечує такі результати:

- вміння школярів працювати з інформацією, розвиток інформаційних та технологічних здібностей;
- підвищення ступеня наочності;
- посилення мотивації до процесу виготовлення виробів за допомогою інформаційних технологій та сучасного обладнання;

Участь школярів у трудовій діяльності створює можливість ознайомити їх із сучасною (у тому числі й комп'ютерною) технікою та шляхами її використання на виробництві. Використання персонального комп'ютера на уроках трудового навчання допоможе у вирішенні дидактичних завдань, спрямованих на підвищення рівня розвитку знань та вмінь учнів. Необхідно також відзначити, що інформаційно-комунікаційні технології дають можливість вчителю урізноманітнити за форми, методи навчання, уникнути шаблонності, підвищити інтерес учнів до навчання.

Актуальність використання цих технологій обумовлена тим, що в них закладені великі можливості для навчання на якісно-новому рівні. Проте, звичайно, комп'ютер не може повністю замінити вчителя. По-перше, саме вчитель має можливість зацікавити учнів, викликати допитливість, завоювати їх довіру. По-друге, він може спрямувати їх увагу на важливі аспекти предмета, який вивчається. По-третє, відзначити їх старанність та знайти шляхи спонукання до навчання. Таку роль вчителя ПК ніколи не зможе взяти на себе. Отже, вчитель повинен визначити місце та роль інформаційно-комунікаційних технологій у своїй професійній діяльності.[1]

ЛІТЕРАТУРА

1. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ [Електронний ресурс] // Класна оцінка. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://klasnaocinka.com.ua/uk/article/vikoristannya-informatsiino-komunikatsiynikh-tekh-8.html>.
2. Скиба М. СТАРТ "НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ" [Електронний ресурс] / Микола Скиба // Українська правда. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://life.pravda.com.ua/society/2017/12/18/228015/>.
3. Бикбулатова С. Ф. Інновації в школьному освітанні [Електронний ресурс] / С. Ф. Бикбулатова. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: http://arbir.ru/articles/a_3265.htm.
4. Федорова Л. Н. Інноваційні педагогічні технології в освітанні [Електронний ресурс] / Людмила Николаевна Федорова // У меня растут года... – Режим доступу до ресурсу: <http://www.rastut-goda.ru/questions-of-pedagogy/6945-innovatsionnye-tehnologii-v-obrazovanii-primery.html>.

Носатий Р.

Науковий керівник - доц. Рак В.І.

ПРОФОРІЄНТАЦІЙНІ АСПЕКТИ В ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДАХ НАВЧАННЯ

Враховуючи соціально-економічний, технологічний розвиток країни та ринкові взаємовідносини сучасна освітня реформа ставить перед навчальними закладами завдання активно і цілеспрямовано готувати учнів до реального суспільного життя, що передбачає ряд заходів з професійної орієнтації на всіх етапах освіти.

Порядок організації профорієнтаційної роботи в освітніх закладах визначається: законом України «Про зайнятість населення» [1]; «Концепція державної системи професійної орієнтації населення» [2], «Положення про професійну орієнтацію молоді, яка навчається» [3], та іншими законодавчими, нормативними і методичними документами з питань професійної орієнтації.

Профорієнтація – це системна діяльність з підготовки особистості до свідомого вибору професії. Її мета - допомога учневі у виборі сфери трудової діяльності, а в ній і професії, яка б відповідала його бажанням, здібностям, можливостям, інтересам та потребам ринку праці.

Науковці Коропецька О.М., Баклицький І.О., Васильківська С.В., Гильбух Ю.З. Гончарова Н.О. Гоян І.М., Нікітіна І.В., Орбан Л.Е., Пазюченко Т.М., Титаренко Т.М. та ін. висвітлили теоретичні та практичні аспекти профорієнтації. Багато уваги приділено профорієнтаційній діяльності загальноосвітніх закладів. Проте, система даної роботи в професійно-технічних навчальних закладах (ПТНЗ) потребує більш глибокого дослідження.

Особливостями ПТНЗ є те, що учні вже попередньо зорієнтовані, проявивши інтерес і бажання здобувати професійну освіту; здобуття у навчальному закладі фахової підготовки за конкретною професією.

Важливими є мотиви вибору молоддю навчального закладу. Для цього було опитано 42 учні із двох груп Тернопільського вищого професійного училище №4 імені Михайла Паращука. Результати дослідження показали, що найбільший вплив на вибір навчального закладу мали такі чинники:

- порада батьків – 30,9%;